

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

POCU 784/6/24/139602 Didact Acces

DidactAcces
POCU/784/6/24/139602

Sesiune de consiliere și orientare pentru dezvoltarea de parteneriate între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate, în vederea sprijinirii copiilor din județul Brăila cu părinți plecați în străinătate

Activitatea 5.1. Dezvoltare de parteneriate între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate

Tema: Colaborarea școală-familie, o componentă importantă a educării copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate

Expert Raluca-Violeta Marica
17 noiembrie 2021

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

ISJ
BRĂILA
INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/784/6/24/139602

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Importanța familiei în dezvoltarea copilului

Familia ca sistem este compusă din subsisteme (subsistemul marital, parental, subsistemul copiilor și bunicilor) și, în același timp, reprezintă o parte componentă semnificativă a sistemului comunitar și social.

Privită în sensul larg, familia reprezintă „grupul social al cărui membri sunt legați prin raporturi de vârstă, căsătorie sau adopțiune și care trăiesc împreună, cooperează sub raport economic și au grijă de copii”.

Într-un sens restrâns, familia poate fi înțeleasă și ca o *formă superioară de comunitate, care se bazează pe relații sociale și biologice și a cărei scop principal este pregătirea sănătoasă și temeinică a unei noi generații ce urmează să participe la dezvoltarea*

INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE ȘI DEZVOLTARE ÎN ȘTIINȚA EDUCAȚIEI, ȘTIINȚA ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pecm/784/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Familia îndeplinește următoarele funcții:

Funcția biologică de perpetuare a speciei umane. Funcția biologică a familiei poate fi influențată într-o anumită măsură de societate, de structura economică a societății, de structura diferitelor organisme sociale și de politica societății privind natalitatea. Familia ca fenomen social se dezvoltă o dată cu dezvoltarea societății și se modifică în raport cu acesta, familia având un caracter istoric.

Funcția economică a familiei are importanță variabilă în funcție de organizarea economică a societății respective. Sub aspect juridic funcția economică a familiei este reglementată prin diferite legi asupra relațiilor patrimoniale.

Funcția educativă este una dintre principalele funcții ale familiei. Educația în familie este un mijloc eficient de inoculare a sistemului de valori tradiționale ale societății, a valorilor morale. Tendința deplasării responsabilității educației de la nivelul nucleului familial pe umerii sistemului educațional instituționalizat, oarecum explicabilă în contextul creșterii activității profesionale parentale și inclusiv a ocupării mamei într-o activitate, alta decât cea domestică, este evidentă în societatea contemporană românească actuală și explică evidentele curențe educative ale tinerilor din societatea contemporană.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/784/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Familia, climatul familial și relațiile dintre membrii familiei sunt în măsură să-și pună amprenta, uneori decisiv, asupra comportamentului oamenilor în societate, asupra modului în care-și îndeplinesc îndatoririle ce le revin, asupra valorilor pe care le promovează, asupra modului de raportare la realitățile sociale în general. Familia a cunoscut o permanentă evoluție în timp, asupra sa punându-și amprenta transformărilor din viața economică și socială, moravurile, tradițiile și obiceiurile. Putem spune că între familie, pe de o parte, și viața socială în ansamblul ei, pe de altă parte, are loc un permanent proces de influențare, de condiționare, de ajustare. La nivelul vieții de familie, în relațiile dintre parteneri, schimbările nu au aceeași esență și profunzime ca cele din viața socială, și mai ales, se instaurează în timp. Factorii care influențează elementele definitorii ale familiei sunt : cei economici, sociali, morali, juridici, ei având o înrâurire deosebită asupra constituirii familiei, încheierii căsătoriei, relațiilor dintre soți, relațiilor dintre părinți și copii în ansamblul vieții de familie.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

ISJ
BRĂILA
INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/784/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Familia nu poate subzista izolat de restul societății, ea este o componentă a societății, un organism viu care trăiește și respiră o dată cu ea. Ca urmare, crizele din societate se reflectă în viața de familie, în relațiile dintre membrii acesteia, influențând comportamentul partenerilor și desfășurarea raporturilor dintre părinți și copii, dintre soți precum și a raporturilor acestora cu ceilalți membri ai societății. Faptul că societatea de astăzi se confruntă cu grave probleme economice și sociale determină acutizarea crizelor familiale, creșterea violenței între membrii familiei, a numărului de abandonuri și, din păcate, amplificarea îngrijorătoare a infracționalității, acest fenomen acaparând tot mai mult minorii și tinerii, care de multe ori pășesc în viață lovindu-se de rigoarea legii, ratând astfel șansa de a evolua în societate, încadrându-se în ceea ce statisticile numesc "eșecuri ale procesului de socializare primară".

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pecm/784/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Cauzele sunt multiple: sărăcia, migrația masivă a părinților în străinătate, consumul de alcool, dezechilibre psihice provocate de stările de stres, nesiguranță sau anxietate, consumul de droguri, provenirea din familii dezorganizate. Normalitatea vieții de familie nu este numai o expresie preluată din cărțile de sociologie care desemnează manifestarea funcțiilor familiei în vederea asigurării armoniei conjugale, a integrării indivizilor în viața socială, a stabilirii și coeziunii membrilor săi, ci trebuie să reprezinte un scop în sine, un obiectiv al celor decizi să-și întemeieze o familie, care își asumă răspunderea de a avea descendenți și de a-i forma pentru viață, de a-i integra în societate.

În concluzie, complexitatea relațiilor de familie este strâns legată de nivelul de dezvoltare al societății, de modul de organizare socială, de factorii politici, economici, culturali și sociali. Familia, ca produs al societății, s-a dezvoltat paralel cu aceasta și s-a modificat continuu în funcție de transformările economice, sociale și morale. Problematika deosebit de complexă cu care se confruntă familia în toate ipostazele existenței ei, începând de la constituire și parcurgând etapele în care sunt antrenate deopotrivă relațiile dintre parteneri și relațiile dintre generații, se reflectă în societate, existând o permanentă interdependență între transformările și manifestările petrecute la nivelul societății și cele din cadrul microclimatului familial.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
P.c.n./784/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

În societatea românească, nivelul de dezvoltare socio-economică și-a pus amprenta în mod vizibil asupra evoluției familiei, atât din perspectiva funcției sale biologice cât și din cel al funcției educative. Întotdeauna familia a deținut un rol principal în educația descendenților, în afara altor factori educativi oferiți de societate și de modelele acesteia. Este evident faptul că funcția educativă a familiei a suferit schimbări determinate de evoluția social-istorică, având însă ca linie directoare și numitor comun formarea unui om cu principii morale, capabil să se integreze în societate, existând practic o unitate între educația din familie și cea din societate.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/18416/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

La baza dezvoltării umane stau nevoile umane. De modul în care sunt satisfacute aceste nevoi depinde dezvoltarea copilului și a individului uman. Bruce Perry (2002), unul dintre cei mai cunoscuți cercetători americani care au studiat efectele traumei din copilărie, formulează nevoile umane pentru o dezvoltare sănătoasă astfel:

- nevoia de continuitate – să nu apară rupturi în viață, cum ar fi: separări, moartea unei persoane semnificative pentru copil, distrugerea bruscă a ambientului, etc;
- nevoia de predictibilitate – să existe un orar de viață al familiei, al copilului în familie și o previzibilitate a ceea ce urmează să se desfășoare în viitorul imediat, dar și planuri de viață pentru viitorul mai îndepărtat;
- nevoia de dragoste.

Stroufe, Egeland, Carlson și Collins (2005) au formulat o serie de principii privind dezvoltarea umană:

1. nimic nu e mai important pentru dezvoltarea copilului ca îngrijirile primite, mai ales cele din primii ani de viață;
2. individul se află tot timpul sub impactul întregii istorii a experiențelor cumulate și, chiar după perioade de schimbări majore din viața lui, experiența timpurie nu e ștearsă niciodată;

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
PCCM/784/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

3. unele caracteristici personale sau diferite forme de psihopatologie sunt construcții ale dezvoltării, și nu caracteristici innăscute;
4. regula dezvoltării coerente a individului este că schimbarea și continuitatea sunt permanente;
5. individul poate fi înțeles doar în cadrul unui model al tranzațiilor continue între persoana aflată în dezvoltare și sprijinul și provocările cărora trebuie să le facă față.

Când nevoile copilului sunt prompt și corect citite de mamă și răspunsul este imediat, copilul cu un bun potențial ereditar va avea o dezvoltare optimă.

Neurobiologia ne demonstrează faptul că nesatisfacerea acestor nevoi creează o suferință cu consecințe drastice asupra dezvoltării creierului copilului.

Pe măsură ce societățile omenești au cunoscut nevoile ființei umane ce îi condiționează dezvoltarea sănătoasă, au fost create legi care să promoveze și să apere satisfacerea acestor nevoi. Drepturile copilului, stipulate în Declarația ONU din 1989, nu reprezintă decât tot atâtea nevoi ale copilului, care îi condiționează dezvoltarea.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/184/6/24/139602

Din punct de vedere emoțional, putem vorbi de patru mari categorii de nevoi:

1. nevoia de dragoste și securitate;
2. nevoia de experiențe noi, de stimulare;
3. nevoia de a fi laudat și recunoscut ca fiind capabil;
4. nevoia de responsabilități.

Importanța lor se schimbă în cursul dezvoltării, în diferitele momente ale evoluției copilului.

Dragostea aducătoare de securitate: este cea mai importantă nevoie la vârstă mică, oferind baza viitoarelor relații sociale, în familie, cu părinții și frații, cu colegii, cu propria familie mai târziu. Ea este o condiție pentru dezvoltarea unei personalități sănătoase; abilitatea de a reacționa și de a răspunde la dragoste și, mai târziu, de a deveni un părinte iubitor depinde de măsura și felul în care această nevoie a fost satisfăcută în copilărie. E o nevoie permanentă a ființei umane, dar este primordială pentru intrarea copilului în lume, pentru umanizarea lui. Dragostea îl leagă pe copil de mamă, tată, familie, îl face loial părinților săi și celor pe care îi iubește.

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Satisfacerea acestei nevoi îi oferă securitate copilului în sânul familiei, sentimentul siguranței și al încrederii în ceilalți, iar mai târziu al încrederii în sine. Iubit de cei din jurul său, copilul învață că este demn de a fi iubit, că e valoros, prețios. El învață să se iubească pe sine, să se respecte, să se considere de preț. Sinele lui se diferențiază de ceilalți, sprijinit de dragostea lor, într-o atmosferă de dragoste și prețuire reciprocă. Atașamentul (legătura afectivă a copilului cu cel care îl îngrijește) față de mamă, de cel ce îl îngrijește îl face pe copil, în același timp, puternic – dacă are părinți buni, ce îl respectă și îl înțeleg – și slab, vulnerabil, în cazul când părinții nu știu să răspundă nevoilor sale prin funcțiile parentale pe care le îndeplinesc.

Nevoia de noi experiențe: satisfacerea ei este importantă pentru dezvoltarea intelectuală a copilului. Așa cum hrana este importantă pentru creșterea fizică, experiențele sunt esențiale pentru dezvoltarea cognitivă. Jocul și dezvoltarea limbajului sunt cele mai importante în acest sens. Prin ele, copilul explorează lumea și învață să colaboreze cu ea.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/184/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Nevoia de recunoaștere a capacităților și nevoia de a fi apreciat: dacă mai târziu o acțiune bine făcută conține în ea însăși răsplata, la început, pentru a deveni încrezător în posibilitățile lui, copilul are nevoie de încurajare și răsplată. Chiar și adultul rămâne sensibil la premii și recunoașteri ale meritelor sale. Aceste „răsplăți” oferite de adulți copiilor sunt necesare pentru a depăși dificultățile și conflictele inerente dezvoltării.

Incurajările și cererile rezonabile sunt importante. Nivelul optim de dificultate a sarcinii este stabilit, atunci când succesul e posibil, prin capacitățile copilului, cu un efort rezonabil, în acord cu aceste capacități; ele depind de starea de moment și de etapa de dezvoltare a copilului. Educatorii oferă recompense negative, sancțiuni și de aici pot apărea o atitudine de respingere din partea copilului față de învățare, față de instituția școlii, o stimă de sine scăzută cauzată de sancțiuni, o atitudine de respingere față de efort. Toate aceste neajunsuri pe care nu le dorim, dar le întâlnim frecvent în rândul copiilor, sunt pricinuite de nerecunoașterea calităților lor și de nerecompensarea lor de către cei din jur.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/184/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

În studiul longitudinal realizat de Alain Stroufe, al doilea factor de risc major pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului, după atașamentul insecurizant, este abandonarea școlii. Copiii au cu toții un potențial de învățare pe care școala poate să-l stimuleze, recunoscând și răsplătind eforturile făcute de copil, ori să îl transforme în indisponibilitate de învățare, prin sancționarea greșelilor și omiterea reușitelor.

Nevoia de responsabilități: creșterea independenței copilului. Mai întâi, în jurul vârstei de 3 ani, copilul învață să se îngrijească singur (mănâncă, se spală, se îmbracă). Responsabilitățile cresc pe măsura înaintării în vârstă, fiind importante pentru că dau sentimentul de libertate în timpul desfășurării propriilor acțiuni. Dacă la vârsta la care copilul solicită responsabilități, această nevoie nu este valorizată de părinți, mai târziu, când părinții au așteptări față de tânăr, el nu va ști și nu va avea inițiativă sau capacitatea de a-și asuma anumite responsabilități, dezamagindu-i pe aceștia. Dacă stadiile care cer responsabilități sunt bine valorizate de cei din jurul copilului, la maturitate individul va fi capabil să își asume responsabilități și pentru alții.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/184/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Responsabilitățile trebuie date în cadrul și sub îndrumarea familiei. Asumându-și responsabilități, copilul învață reguli, de ce se face un anumit lucru într-un anumit fel, ce este permis, ce nu. El va trebui să beneficieze de prezența adultului pentru a-și asuma anumite responsabilități mai complexe. Adultul va juca rolul de expert, ghid sau partener, în funcție de vârsta și maturitatea copilului. Adolescentul trebuie să aibă sprijin afectiv, dar și posibilitatea și ocazia de a lua decizii și de a-și asuma consecințele.

Greșelile făcute în întâmpinarea nevoilor copilului pot distorsiona dezvoltarea acestuia. Consecințele sunt dramatice atât pentru individ, cât și pentru societate. Tensiuni intolerabile între individ și mediul său de viață au la origine suferințe, pericole prin care a trecut copilul. În locul unei atitudini de bucurie și colaborare cu cei din jur, atitudinea copilului și a tânărului va fi una de luptă sau fugă, atac sau renunțare.

Atât agresivitatea, cât și supraprotejarea copilului sunt erori în tratarea acestuia. Ele neglijează nevoile emoționale, sociale, intelectuale ale acestuia. Reacțiile sociale ale celor respinși în copilărie sunt furia, frica, ura, lipsa de interes, de empatie pentru ceilalți, incapacitatea de a avea relații mutuale satisfăcătoare.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/184/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

În privința colaborării școală-familie se pot distinge 3 verigi:

Părinții - parteneri educaționali

Părinții au dreptul să se constituie în asociații cu personalitate juridică care se organizează și funcționează în conformitate cu propriul statut. În momentul înscrierii elevilor în registrul unic matricol, unitățile de învățământ încheie cu părinții un contract educațional care stipulează drepturile și obligațiile acestora. Consiliul de administrație monitorizează modul de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în contractul educațional, iar Comitetul de părinți al clasei urmărește modul de îndeplinire a obligațiilor de către fiecare părinte și adoptă măsurile care se impun în cazul încălcării prevederilor cuprinse în acest document.

La nivelul scolii, formele asociative ale părinților sunt Comitetul de părinți și Asociația de părinți. De asemenea, reprezentanți ai părinților sunt numiți în Consiliul de Administrație și Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în școală. Un rol important în implementarea parteneriatelor îl are Asociația de părinți.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

ISJ
BRĂILA
INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Doc nr/184/6/24/139602

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

2. Sugestii pentru dezvoltarea unor parteneriate de succes

- ☐ Nu există o abordare unică potrivită tuturor tipurilor de parteneriat.
- ☐ Perfecționarea și dezvoltarea actorilor parteneriatului reprezintă o investiție esențială.
- ☐ Comunicarea reprezintă temelia unui parteneriat eficient.
- ☐ Flexibilitatea și diversitatea reprezintă cheia succesului.
- ☐ Instruirea, asistența și fondurile oferite din sursele externe școlilor se consideră un avantaj.
- ☐ Schimbarea înseamnă/necesită timp. Dezvoltarea unui parteneriat de succes „familie – școală” necesită un efort continuu în timp, iar soluționarea unei probleme determină apariția a noi provocări.
- ☐ Efectele parteneriatului urmează a fi evaluate în mod regulat, folosind indicatori multipli.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

ISJ
BRĂILA
INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
Pocn/184/6/24/139602

3. Relația școală - familie în școala incluzivă

În școala cu copii ai căror părinți sunt plecați în străinătate, parteneriatul dintre personalul școlii și părinții acestora poate contribui la progresul acestor copii. În acest context, în parteneriatul educațional, pot fi utilizate diverse forme de acordare de sprijin familiilor de către cadrele didactice, inclusiv:

- Comunicarea informațiilor
- Suport în formarea abilităților sociale
- Elaborarea unor programe de formare

O altă modalitate de realizare a parteneriatului „școală – familie” sunt activitățile de instruire de tip Școala părinților/ Academia părinților/ateliere cu părinții, care solicită planificare riguroasă și realizare conform obiectivelor proiectate, în cadrul unui proces gradual

